

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Vandin fyrri sunnan

LØGTINGSINS umhvørvisnevnd hevur nú lagt frágreiðing sína um EDRP-ætlanina í Dounreay fyrri lögtingið. Hetta er eitt umfangandi tilfar, ið tingmenn og landsstýrið hava fingið til viðgerðar og eingin kann — eftir at hava lisið hetta tilfar, koma og siga, at hann ikki kundi siggja vandan.

HØVUÐSNIDURSTØÐAN hjá nevndini er, sum væntað, hon, at ætlanin um endurvinningsverkið er ein stór hóttan móti øllum lívi í Norðuratlantshavi. Eingin trygd er fyrri vandaleysum flutningi, eingin trygd er fyrri skilagóðari burturbeining av geislavirknum leivdum, eingin trygd er móti skaðiligum árinum á okkara eftirkomarar frá lággeislavirknum royki og spillvatni.

TAD ER tí í evstu løtu, at tjóðirnar í Norðuratlantshavi taka seg saman fyrri at steðga hesum ætlaða vitloysi hjá bretsku stjórnini. Tað verður einki lætt tak, tí bretska stjórnin, við harðrendu konuni á odda, eigur frá Norðurlondum at fáa at

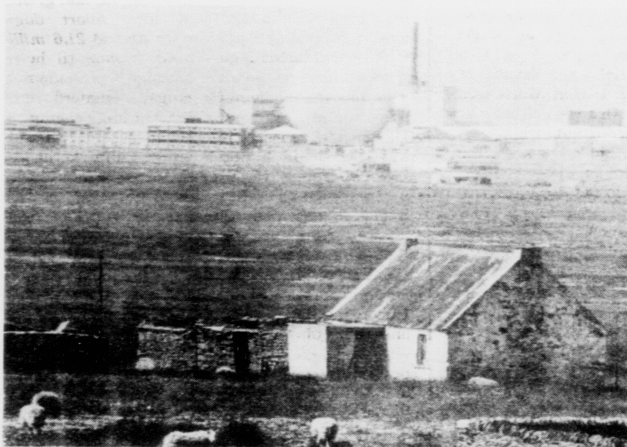
oddagrein

vita, at er EDRP-støðin so vandaleys, sum Thatcher vil vera við, so kann hon byggja hana sunnan fyrri London — í einumhvørjum hóskaði konservativum valdømi!

JÁKUP Lindenskov hevur boðað frá, at hann fer at reisa hendan spurning í Norðurlandaráðnum í næsta mánaða. Hetta eigur Jákup stóra tøkk fyrri. So fæst at siggja, hvussu nógv liggur aftan fyrri tey vøkru orðini hjá norðurlandsku umhvørvismálaráðharrinum frá setuni 1987. Vónandi fær Jákup at vita, at nøkur ítøkilig stig eru tikið, so bretska stjórnin fatar, at vit í Norðurlondum meina nakað við teimum samtyktum, sum Norðurlandaráðið ger.

TAD ERU nú einir 3-4 mánaðir til endaliga avgerðin hjá bretska stjórnini fellur, tí má arbeiddast hart og miðvíst við hesum máli og tí er at vóna, at eitt samt lögting sum skjótast avgreiðir málið hjá umhvørvisnevndini.

jd

tjak og meiningar

Floghavn í Sandoynni!

Tað kann tykjast løgi, at eg sum suðuroyingur geri vart við hetta, tí fyrri okkum her hevði tað so avgjørt verið ein fyrimunur, um floghavn varð bygd á Glyvursnesi.

Tá ið møguleikar í sínari tíð vórðu kannaðir í Føroyum viðv. floghavn, varð niðurstøðan tann, at frægesta økið var í Sandoynni og ikki í Vágoynni, ella Eysturoynni, ella á Glyvursnesi. Orðin til at einki spurdist burtur úr hesum var tann, at í Sandoynni eru ongar tryggjar havnir frá náttúrunnar hond.

Vágamenn hava mánað eina nevnd við tí endamáli at fáa borað tunnil undir Vestmannasund. Saman við kommunalun

myndugleikum og politikarum loysti henda nevnd uppgávu sína á fyrri myndarligan hátt. Hon visti á, at væl ber til at gera slíkan tunnil fyrri kostnað, sum føroyska samfelagið er fært fyrri at rinda.

Íðan, so skuldi eisini borið til at farið undir Skopunarfjørð. Ein møgulig floghavn í Sandoynni vildi verið beind burtur frá høvuðsstaðnum um somu tíð, sum lætt og skjótt er at koma til og frá.

Vit kundu eisini lætt um ferðslutrupulleikarnar hjá suðuroyingum. Eitt ferðasamband Hvalba-Sandur kann mest saman við Klaksvík-Lorvík, Stutt, titt og reglu-

ligt.

Størsta vandamálið her suðuri meti eg vera vandanandi ferðasamband. Her hugsi eg ikki um munin fyrr og nú, men um munin í nýtiðini her og aðrastaðni í Føroyum.

Eg vil nýta høvið at pástanda, at sambandið Skopun-Gamlarætt er oyðsl av milliónum, við tað at hvørja staðni ber til at gera ferðsluviðurskifti, sum lúka nýtiðar krav.

Við vón um at politikarar okkara taka hetta, eg her havi skrivað, upp sum politiskt tilfar.

Vinarligast
H.A. Magnussen,
Tórøyr, t. 16/2-88

Luis Palau:

Tíð til at biðja

Hvat er tað, sum fram um alt annað tekur hugin hjá tí trúgvandi burtur frá at fylgja kallinum og ganga í fotasporum Jesusar? Er tað líkaski? Er tað tørvurin av kristnum felagskapi? Er tað freistingar? Eg haldi, at tað er tí, hann ikki biður.

Hvussu ofta fært tú svar, tá ið tú biður? Tað eru mong trúgvandi, sum ikki vita, hvat tað vil siga at tosa við Gud um ein serstakan tørv, og sum tískil ikki vita, hvat tað vil siga at fáa eitt ítøkiligt og noktandi bónsvar.

Eg kundi nevnt fyrri tær allar fyrrihjáttanir Bibliunnar, viðvíkjandi bøn, og harafturat sagt frá nøkrum av minum royndum og nøkrum, sum vinir minir hava gjørt. Men tað er nakað, sum eg ikki kann: Eg kann ikki biðja tær bonir, sum tú eigur at biðja. Tú kanst lesa tær bókur, sum eru um bøn, og tú kanst lurta eftir bønnum hjá øðrum, men tú kemur ongantið at skilja hvat bøn er, fyrrrenn tú sjálvur byrjar at biðja. Tað er just sum at súkkla ella svimja. Tá ið tú gert hetta, lærir tú teg.

Martin Luther segði: Eins og arbeiddi skræddarans er at seyma klæði og skómakarans at gera skógvar, somuleiðis er arbeiddi hjá einum trúgvandi at vera í bøn. Dulsmálið aftan fyrri kollvelt-ingarhugaða liv Luthers

var, at hann setti sær fyrri at seta tíð av til at vera í bøn til Gud hvønn dag.

J.C. Ryle gevur okkum hesa avbjóðing: »Hugsu um teir Guds tænarar, ið vit lesa um í Bibliuni ella kirkjuseguni, hvørji liv vóru serstakliga undranarverd og lýsandi vitnisburðar. Hjá teimum øllum vilt tú raka við, at teir vóru bonarinnar menn. Lit á bønina. Í henni er máttmikil kraft.«

Eg vil heita á teg um, hvønn dag at seta tíð av til at tala við Gud. Ver ikki nøgdur við ein hálvan minutt um morgunin, tá tú hevur nógv annað at fáa frá hondini: »Á Harri, vælsigna henda dagin, serliga tí mánadagur er í dag«. Kann ein kalla tað at biðja. Tað er umráðandi at seta fasta tíð av hvønn dag til persónliga bøn. Stremba eftir at fáa skil á titt bónsarliv og at vera trúgvur, men komuttanum lógartrældóm. Tað er kanska høvi, har tú mást umhugsast at taka eitt annað tíðarbil á degnum til bønina. Tað er einki skeivt í hesum. Men stremba eftir at gera tað regluliga. Eg havi sannroynt, at besta tíð at biðja er so tíðliga á degnum sum gjørligt. Hesa sannroynd hava hesir menn eisini gjørt: Martin Luther úr Týsklandi, John Wesley úr Onglandi, Hudson Taylor úr Kina og nógvir afturat teimum. Evangelisturin

í tróttarhøllini
í Havn
15. - 17. apríl
1988

D.L. Moody staðfesti fyridømi hjá slíkum monnum, tá ið hann segði: »Vit eiga at vera einsamøll við Gudi. Um tú hevur so nógv at fáa frá hondini, at tú ikki hevur tíð til bøn, kanst tú vera visur í, at tú hevur meir at fáa frá hondini enn Gud ynskir. Royn og tak tíð, so tú kanst byrja hvønn dag við at vera eina við Gudi í bøn.«

Framhald á síðu 14